

מִזְרָחָה לְאִישׁוֹן, מוֹל שֶׁמֶשׁ הָעֶפְעֶף

אבא

נֶפֶשׁ אַחַת אַחֲרֶיךָ,
גַּם בִּי מִתְאַרֵּחַ הַזְמָן.
גַּם בִּי הוּא זוֹרֵחַ
כְּמוֹ נֵר בְּמִכְרָה, אָךְ
גַּם בִּי לֹא יוֹתִיר
סִימָן.

נֶפֶשׁ אַחַת אַחֲרֶיךָ –
זֶה מַהֲלֶךְ הַדּוֹרוֹת.
וְלִי הָעֲנָקָה
פְּרִיזִילָגִיָּה זָפָה:
לְפָרֵחַ
וְלֹא
לְפָרוֹת.

נֶפֶשׁ אַחַת אַחֲרֶיךָ,
שָׁעָה שְׁאַלְךָ לֹא אוֹתִיר
לֹא נֵר נִשְׁמָה
לֹא אֵמֶת עֶרְמָה
לֹא פֶשֶׁר בְּלִתִּי-פֶתִיר.

תְּנִשְׁמֶת אַחַת פּוֹרֶחַת
מֵאֲמִצֵּעַ הָעֵץ, וְאֲנִי
פּוֹרֵחַ כְּמוֹהָ.
לְדָאוֹת וּלְתִמְנָה:
זֶה פֶשֶׁר הַזְמָן,
זְמָנִי.

עיוורון (שגיא)

"וְהָיִיתָ מִמֹּשֶׁשׁ בְּצִהָרִים
כְּאִשֶּׁר יִמֹּשֶׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה"
דברים כח

מֵעֵץ הַחֲלָבוֹב
נִשְׁרָה טַפַּת חֶלֶב
לְעֵינַי שֶׁל שֹׁגִיָּא
וְהָעוֹלָם הַלְבִּין

וְהָעוֹלָם הַלְבִּין
וְהָעוֹלָם פָּרֵשׁ
כְּנַפִּים לְבָנוֹת
בְּעֵינַי שֶׁל שֹׁגִיָּא

כְּנַפִּים לְבָנוֹת
וְשִׁקְט מִסְכָּסָה –
וְחֶסֶד הַתְרוּחַ
בְּאַרְבוֹת שֹׁגִיָּא

וְהָעוֹלָם הַלְבִּין
וְעִירוֹגוֹת עֵינָיו
הַפְּרִיחוּ נְרִיקִיסִים
שְׁנִיחוֹחַם נֶצַח

וְנִיחוֹחַם הָלֶם
בְּעֵינַי שֶׁל שֹׁגִיָּא
וּבְמוֹרֵד גְּרוֹנוֹ
וְכָל גּוֹפּוֹ נִתֵּן

וְהוּא הָיָה פְּעוֹט
וְגַם אֲנִי שָׁכֵן
נִכְסַפְתִּי אֶל שֹׁגִיָּא
שִׁחַקְתִּי מוֹל עֵינָיו

וּמוֹל עֵינֵי שְׂגִיָּא
 גָּמַע אֶת הַטָּפָה
 וְהִתְפַּתֵּל כְּמוֹ נֶקֶע
 מוֹל עֵינֵי שְׂגִיָּא

רָצִיתִי לְחַבֵּק
 אֶת גִּלְגָּלֵי עֵינָיו
 אֲבָל הֵם כָּבֵד הָיוּ
 שָׁמַיִם מְכַסִּים

אֲבָל הֵם כָּבֵד הָיוּ
 שְׁנֵי עַרְפְּלִים וְסָךְ
 שְׁנוֹתַי הָיָה שְׁלוֹשׁ
 וְהָעוֹלָם הִלְבִּין

וְהָעוֹלָם נִתַּךְ
 וְעַד מְגֻרֵשׁ הַחוּל
 הִגִּיעַ דְּכִי הָיִם
 שֶׁהִתְחַשֵּׁר מוֹלִי –

מְגֻרֵשׁ הַחוּל שָׁבוּ
 בְּהִיתִי אֶפְרָקָדָן
 בְּעַד סוּרְגֵי עֶנָן
 בְּעֶץ הַחֲלָבְלוּב

הִזָּב שִׁפְטָמָתוֹ
 הִטִּיפָה אֶת חֵלֶב
 הָאֲרִיּוֹת אֶל גֵּב
 הָעֵין שֶׁל שְׂגִיָּא

וְעַד עוֹלָם זָכְרוּ
 יִקְדִּיחַ בִּי חֵלֶב
 חֲלוּד שֶׁל עֶוְרוֹן
 וְשִׁכְרוֹן אֲכֹזֵב.

עיוורון (אורית)

"וכמו חולי ירח מפילי מורא טמום,
לוטשים את גלגלי אפולויהם לעבר מה"
בודלר, "העיוורים"

לא בורחם, רק אורית,
אורית המתאנה
לחשך וזקרת
ארבות שנהב.

לא בורחם, רק אורית
על מכונית הברזל –
ססיליה הקדושה
גוהרת על עוגב

באמצע הכתה.
אני זוכר אותה
צורפת נקדות
לשקט מקטע,

אני זוכר אותה,
שביליה מתפצלים
בין שוניות צלילים
והיא קברניטה

על אנית הברזל
המפליגה ביעף
מזרחה לאישון,
מול שמש העפפה,

על ירכתי אורה –
אורית הגבורה,
שתומת-עינים כמו
פירטית זעירה.

אָנִי זוכֶר אוֹתָהּ
רוֹכֶנֶת וְחוֹתָהּ
אֶת גַּחְלִי עֵינֶיהָ
נִכַּח הַכֶּתֶהּ,

זוֹכֶר אוֹתָהּ, וְהִיא
עוֹטֶפֶת אֶת הַחוּשׁ
הַנֶּעֱדָר בְּשִׁיר
גְּבוּהָ וְנַחוּשׁ.

לֹא הוֹמְרוֹס, אוֹרִית.
שִׁירָן שֶׁל הַסִּירְנוֹת
כֶּפֶת אוֹתָהּ, וְאֵין עוֹד
מִכְשָׁפָה כְּמוֹתָהּ.

לֹא הוֹמְרוֹס, אוֹרִית.
בְּמָקוֹם לְרֹאוֹת הִיא שָׂרָה,
בְּמָקוֹם לְכַרֵּעַ – צָרָה
צוּרָה לְעֵלְטָה.

אָנִי זוכֶר אוֹתָהּ
רוֹכֶסֶת אֶת רִיסֶיהָ,
חוֹסֶמֶת כְּאוֹתוֹ
קִיקְלוֹפּ בְּאוֹדִיסֵאָה

אֶת פֶּתַח הַמַּעְרָה.
אוֹרִית הַגְּבוּרָה,
מַעֲמֶק הָאִישׁוֹן
הִיא שָׂרָה אֶת שִׁירָהּ.

מַעֲמֶק הָאִישׁוֹן,
מַעֲמֶק הַמְּרָאָה
הַמְּשַׁקֵּפָה בְּזוֹךְ
עַל הָאִישׁוֹן, בּוֹרָאָה,

שְׁבִלִי אַחִיזָתוֹ
גַּם הִיא אֵינָנָה אֶלָּא
בְּמִיָּהּ רוֹשֶׁפֶת קֶר,
בְּרִיאָהּ שְׁלֹא הִחְלָה.

לֹא אֲדִיפּוֹס, אוֹרִית
מוֹל הַכֶּתֶה עוֹמְדָת,
בְּרִיָּה רוֹשֶׁפֶת אוֹר,
יִלְדָּה רוֹשֶׁפֶת דּוֹאנָדָה,

וְשָׁרָה "לוֹ יְהִי"
וְ"אַל נָא תַעֲקֹר"
בְּרָגֶשׁ תְּהוֹמִי
שְׁכַל יָמֵי אֶזְכֹּר.

אֲנִי זוֹכֵר אוֹתָהּ
עוֹמְדָת בַּכֶּתֶה
וּמִסְתַּחֲרֶרֶת חֶרֶשׁ
בְּאַרְבָּתָהּ,

זוֹכֵר אוֹתָהּ, חֵידָה
עֹרֶת וְנִכְרִית,
מִהְלומָה בֵּת שֵׁשׁ,
לֹא אֲדִיפּוֹס, אוֹרִית.